

Chants d'Amour & d'Extase

Koncert organizowany w ramach Polskiej
Prezydencji w Unii Europejskiej

22 listopada 2011 r. godz. 20.30

w sali «Oratoire du Louvre», Paryż, Francja

Szczegółowe informacje można uzyskać na stronach

www.fundacja-arsmedica.pl oraz www.medsport.pl

Szymanowski w dialogach wielokulturowych...

Sylwester Kostecki | tenor

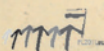
Mariusz Rutkowski | pianista

Taghi Akhbari | tradycyjny irański śpiew

Doulce Mémoire | zespół

Koordynator artystyczny | **Maria Sartova**

Koncert dofinansowany z Ministerstwa Kultury
i Dziedzictwa Narodowego w ramach Polskiej
Prezydencji w Unii Europejskiej

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

I. CULTURE
culture.pl

Projekt realizowany przy współpracy
Fundacji «Ars Medica», «Instytutu Adama Mic-
kiewicza» oraz «Association Balagan Formation Pro-
grammation et Production Lyriques et Theatrale»

KONCERT – SPEKTAKL
22 listopada 2011 r. godz. 20.30 w sali "L`Oratoire
du Louvre", Paryż, Francja,
KAROL SZYMANOWSKI w dialogach wielo-
kulturowych . . .
Chants d`Amour & d`Extase

Głównym organizatorem koncertu jest **Fundacja Edukacji Medycznej, Promocji Zdrowia, Sztuki i Kultury ARS MEDICA**, która otrzymała dofinansowanie z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach Programu/Priorytetu "Polska Prezydencja 2011– Promesa" na realizację tego zadania. Współorganizatorem ze strony francuskiej jest **L'Association Balagan Formation Programmation et Production Lyriques et Theatrale**.

Kilka słów o koncercie

Zafascynowany Orientem Karol Szymanowski był pierwszym kompozytorem polskim, który przekroczył rodzime tradycje kulturowe. W dwóch cyklach pieśni, "Pieśni miłosne Hafiza" (Hafiz był wielkim poetą perskim, żył w XIX wieku) i "Pieśni Muezina Szalonego"

(do tekstów Jarosława Iwaszkiewicza, tłumacza poety Tagorego i librecisty "Króla Rogera"), przedstawiona będzie genialna synteza oscylująca między pełną znajomością Orientu a poetycką swobodą, wyzwalającą własne obsesje i twórczą osobowość.

Mistycyzm, charakteryzujący poezję perską związaną z sufizmem, określa laicka przynależność duchowa, niezwykle ważna w historii Islamu. Wyzwała ją miłość do Boga i wewnętrzna kontemplacja. W muzyce znajdujemy zadziwiające podobieństwo. Laickie stowarzyszenia chrześcijańskie swoją melodyką i prostotą bezpośrednio oddziałują na sfery duchowe, budząc miłość do Boga, odkrywają istniejący od wieków dialog między laickimi muzułmanami a katolikami. Zachęcając do intymnej praktyki religijnej, wprowadzają w ekstatyczny trans. "Pieśni..." to cudowny, mistyczny utwór, w którym kompozytor wyjawiał swą fascynację Wschodem. Utwór o atmosferze doskonale trafiającej w potrzeby współczesnych słuchaczy. Koncert zaprezentuje, w dialogu między kulturami i epokami, wspólnotę duchową grupy artystów polskich, perskich i francuskich.

W programie: Karola Szymanowskiego Cykl "Pieśni Muezina Szalonego" i "Pieśni miłosne Hafiza" Laudes & des confréries orientu i zachodu.

Wykonawcy: **Sylwester Kostecki** – tenor, **Mariusz Rutkowski** – fortepian, **Taghi Akhbari** – tradycyjny śpiew irański. Zespół **Doulce Mémoire**, pod dyрекcją **Denis Raisin Dadre**.

W 2012 roku przypadną: 130. rocznica urodzin kompozytora i 75. rocznica śmierci.

Fundacja Edukacji Medycznej, Promocji Zdrowia, Sztuki i Kultury ARS MEDICA - celem fundacji jest organizowanie, wspomaganie i promowanie inicjatyw w zakresie nauk medycznych, inicjatyw pro- zdrowotnych, a także krzewienie informacji naukowej w środowisku lekarskim, jak również szeroko rozumianej tematyki medycznej wśród społeczeństwa. Ponadto celem Fundacji jest organizowanie, wspieranie i propagowanie kultury i sztuki, a także rozwoju nauk o sztuce i tradycjach kulturowych.

Podstawowe informacje nt. Koncertu/Spektaklu

Koncert odbędzie się w sali L'Oratoire du Louvre.

L'Oratoire du Louvre

Zbudowana w 1621 roku, jest częścią Pałacu Luwru. Za panowania króla Ludwika XIII stała się królewską kaplicą. To w tej świątyni odbyła się eksportacja po śmierci Richelieu, Ludwika XIII, Królowej Anny

Austriackiej i Marie Thérèsy. Należy do historycznych zabytków Paryża. Od 1882 roku jest niezależną kaplicą protestancką.

Biografia Douce Mémoire

Zespół został założony w 1990 roku przez Denis Raisin Dadre i stał się prawdziwym muzycznym laboratorium, łączącym różnokulturowość w muzyce Renesansu. Douce Mémoire charakteryzuje energia, miłość wspólnego muzykowania. Poszukując nowych idei, zespół ucieka od sztampowości i jest otwarty na różne nowe formy spektakli. Występują na największych Festiwalach Muzycznych w Innsbrucku, Saintes, Bath, Ambronay czy Bostonie. Liczne wydania płytowe Zespołu otrzymały największe nagrody: Diapason D'Or roku, Choc du Monde de la Musique, ffff Téléramy i. in.

L'Association BALAGAN Formation, Promotion et Production Lyrique et Théâtrale-

Jest młodym Stowarzyszeniem, powstałym w 2010 roku, które ma na celu promocję i doskonalenie młodych artystów śpiewaków, tworzenie spektakli teatralnych i muzycznych oraz ich rozpowszechnianie. W 2010/2011 pod dyrekcją artystyczną Marii Sartovej, powstały dwa spektakle teatralno- muzyczne: « Lyra Orfeusza » i « Sceny z życia bohemy », zaprezentowane w Teatrze Muzycznym Marsoulan w Paryżu i w Audytorium w Creteil.

Maria Sartova – profesor, reżyser, realizator filmów dokumentalnych. Absolwentka Akademii Muzycznej w Warszawie, kontynuowała studia wokalne w Mediolanie, Paryżu i w Aachen. Śpiewała główne partie w teatrach operowych i w salach koncertowych we Francji,

Niemczech, Szwajcarii, we Włoszech, Izraelu, w USA. Spotkanie i

współpraca z Bronisławem Horowiczem, wybitnym reżyserem operowym staje się początkiem zmian w jej życiu artystycznym. Od 1996 roku realizuje dla telewizji polskiej i francuskiej filmy dokumentalne często z udziałem wybitnych aktorów, takich jak: Leslie Caron, Alexandra Stewart, Andrzej Seweryn i in. ("W poszukiwaniu utraconego czasu," "Fryderyk Chopin i romantycy," "Romantyzm wygnańców," "Paryskie salony marzeń," "Wokół niebieskiej małpki.") Od 2002 współpracuje, jako reżyser, z licznymi Teatrami Operowymi i Muzycznymi. Kilka z jej inscenizacji zostaje nagrodzonych: - W 2002 roku, "Bał Maskowy" w Operze w Szczecinie uzyskuje, jako najlepszy spektakl roku, nominacje do Złotej Maski. - W 2005 roku, "42nd Street" w Teatrze Muzycznym w Gliwicach otrzymuje Złotą Maskę, za najlepszy spektakl roku.- W

2009 II Ogólnopolski Festiwal w Gdyni przyznał nagrodę za najlepszą

pracę zespołową i inscenizację musicalowi "Ragtime" w reżyserii Marii Sartovej. W 2010 roku Maria Sartova zostaje dyrektorem artystycznym stowarzyszenia "Balagan," mającego na celu promowanie i doskonalenie młodych artystów- śpiewaków. W ramach tej współpracy powstały dwa spektakle operowe, pokazane w Teatrze Muzycznym Marsoulan w Paryżu. Stowarzyszenie wraz z Fundacją Edukacji Medycznej, Promocji Zdrowia, Sztuki i Kultury "Ars Medica," w ramach Prezydencji Polski w Unii Europejskiej, przygotowuje niecodzienny projekt pt. "Karol Szymanowski w dialogach wielokulturowych..."

Sylwester Kostecki – tenor

Absolwent Wydziału Wokalno- Aktorskiego Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, w klasie prof. Jerzego Artysza. Debiutował, jako Cavaradossi ("Tosca" G.Puccini) na deskach Teatru Wielkiego w Łodzi. Występ ten został wysoko oceniony przez krytykę i wyróżniony nagrodą przyznawaną przez media za najlepszy debiut sezonu. Laureat konkursu wokalnego im. J.Kiepury, gdzie obok nagród regulaminowych zdobył nagrodę dla najlepszego tenora konkursu i nagrodę publiczności. Odtwórca tytułowej partii w polskiej prapremierze opery G.Verdiego Stiffelio. Współpracuje ze scenami operowymi całego kraju, występował również na wielu scenach i estradach

Europy i USA. Ma w dorobku bogaty repertuar operowy, operetkowy i oratoryjny zaśpiewał na scenie ponad 1200 spektakli i koncertów, m.in.: W. A. Mozart – Dyrektor teatru, Mąż zawiedziony, L.van Beethoven – Fidelio, C.M. von Weber – Der Freischütz, V.Bellini – Norma, G.Verdi – Nabucco, Traviata, Ernani, Don Carlos, Aida, Stiffelio, Un Ballo in Maschera, La Forza del destino, Otello, G.Puccini – Tosca, Madame Butterfly, P.Mascagni – Cavalleria Rusticana, A.Boito – Mefistofele, A.Ponchielli – La Gioconda, G.Bizet – Carmen, R.Wagner – Parsifal, Tannhäuser, M. Musorgski – Borys Godunow, St.Moniuszko – Straszny dwór, Halka. I.Kálmán – Księżniczka Czardasza, Hrabina Marica, F.Lehár – Kraina uśmiechu, Wesola wdówka, Cygańska miłość, J.Strauss – Wiedeńska krew, Noc w Wenecji, J. Offenbach – Orfeusz w piekle, J.Gilbert – Cno-

tliwa Zuzanna, E.Künneke – Kuzynek z Honolulu, J.Bock – Skrzypek na dachu. W.A.Mozart Requiem, L.van Beethoven IX Symfonia, G.Verdi Requiem, G.Puccini Messa di Gloria.

Mariusz Rutkowski – pianista

Z powodzeniem wykonuje muzykę XX i XXI w., niejednokrotnie uczestnicząc w prawykonaniach utworów współczesnych (Górecki, Małecki, Jastrzębska, Banasik i inni). Dokonał licznych nagrań dla Polskiego Radia, Telewizji Polskiej oraz dla polskich firm fonograficznych. Nagrał płytę K.Szymanowski PIEŚNI (z Anną Radziejewską), która została wyróżniona przez Arte i otrzymała PRIX SPECIALE ACADEMIE DE DISQUE LIRYQUE w Paryżu. Laureat Nagrody Fryderyka 2007 w kategorii Album Roku – Muzyka Wokalna; pięciokrotnie nominowany do niej w tej samej kategorii. Wiele koncertuje w kraju i za granicą, występuje w najważniejszych salach koncertowych. Współpracuje z czołowymi polskimi solistami, a także z wybitnymi reżyserami i aktorami w realizacjach spektakli teatralnych. W latach 2007– 2009 zajmował stanowisko kierownika wokalnego w Teatrze Wielkim im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu.

autor fot. Krzyszto Citak

Karol Szymanowski- genialny kompozytor

Karol Szymanowski uważany przez melomanów o wyrafinowanym guście i smaku za twórcę naszej współczesnej muzyki, urodził się w 1882 roku w Tymoszwówce, na Ukrainie. Ojciec, polski ziemianin, przywiązywał ogromną wagę do talentów swych dzieci. Oprócz Karola, genialny okazał się brat Feliks, znany pianista i słynna śpiewaczka operowa siostra Stanisława. Jeden z

bywalców domu Szymanowskich wspominał: "Każdy prawie zjazd rodzinny zamieniał salon tymoszwowiecki w salę koncertową, pisano na poczekaniu tekst i muzykę do operetek, malowano dekoracje, po czym improwizowano przedstawienie."

Ciekawy i wnikliwy portret kompozytora przedstawił jego wieloletni przyjaciel, Jarosław Iwaszkiewicz w powieści "Sława i chwała." Jak nikt inny rozumiał Karola z racji artystycznej wrażliwości, a także wspólnych problemów związanych z homoseksualizmem obydwu twórców.

Rodzice zadbali o gruntowne studia muzyczne syna, w którym szybko rozpoznali największy talent wśród swych dzieci. Karol od wczesnej młodości komponował i koncertował w stolicach Europy, ale sławę przyniósł mu dopiero

Paryż. Występ 20 maja 1922 r. w stolicy Francji spotkał się z entuzjastycznym przyjęciem. Muzyk tak pisał w listach: "Powodzenie jak na Paryż zupełnie niezwykle. Wykonanie było najpierwszej klasy, świetna orkiestra, bardzo dobry śpiewak, wszystko na najwyższym poziomie."

Kolejne lata i koncerty w Paryżu poszerzają grono słuchaczy gorąco reagujących na "Mity" czy "Etiudy." Rok 1936 to kolejny triumf kompozytora w artystycznej stolicy Europy. Po premierze „Harnasiów” Szymanowski pisze, że była ona "sukcesem nad wszelkie spodziewanie". Przyjaciele widzieli, że tam "Karola bardzo fetowano, wszystkiemu towarzyszy wielki rozgłos". Francuzi byli oczarowani

góralskimi motywami, tak jak sam kompozytor. Już w "tymoszwówce" w jego pokoju poczesne miejsce zajmowały poezje najwybitniejszych piewców Tatr- Kazimierza Tetmajera i Jana Kasprówicza. W czasie wielokrotnych pobytów w Zakopanem muzyk przedkładał wiejskie wesela i tamtejsze kapele nad rozmowy z ówczesną elitą artystyczną. Tak wyrażał swoją fascynację podhalańskim folklorem- "Jest w tej muzyce i w tym tańcu jakaś niesłychanie sugestywna siła- pierwotna, odwieczna i praludzka". Żartobliwie określił grupę entuzjastów życia i sztuki ludu Tatr jako pogotowie ratunkowe kultury góralskiej. Szymanowskiego łączyły więzy zażyłej przyjaźni z Juliuszem Zborowskim, dyrektorem Muzeum Tatrzańskiego, którego rozwojem żywo się interesował.

W życiu i muzyce tego twórcy było miejsce także na inne zauroczenia, nieraz bardzo odległe od Podhala. W 1914 roku odbył podróż po północnej Afryce. O Biskrze napisał: „Tutaj zupełnie cudownie”. Pobyt w miastach kultury arabskiej sprawił, że zapisał kilka zeszytów notatkami na temat historii i geografii tamtych terenów. Po roku, na widok fotografii stamtąd doznawał „zupełnego ściśnienia serca z wrażenia”. Reminiscencje muzyczne z podróży po orientalnych krajach widać już w samych tytułach utworów „Pieśni miłosne Hafisa,” „Muezin,” „Szeherezad,” „Allah,” „Akbar.” Do tego kręgu motywów nawiązuje też w operze „Król Roger.” Rozmyślał, by scenerię stanowiły „bizantyjsko- arabskie wnętrza pałaców”. Dodawał, snując koncepcję ideową utworu: „Myślowo to mi się jasno rysuje, nawet w tym mniej więcej kształcie: olbrzymie kontrasty i bogactwa dziwnie się łączących światów- bizantyzm, Wschód, Normanowie.” Arabowie nie pozostali obojętni na takie fascynacje. W uznaniu zasług Szymanowskiego w propagowaniu ich kultury, władze Egiptu zaproponowały mu funkcję dyrektora konserwatorium w Kairze. Oferowano niemal bajeczne warunki, ale muzyk wybrał Warszawę. Wkrótce, z powodu nadmiernego wysiłku rozwinęła się śmiertelna jeszcze wtedy gruźlica. Karol Szymanowski, genialny kompozytor zmarł w sanatorium w Lozannie 29 marca 1937r. Na pogrzebie nie zabrakło ukochanych górali.

Ciekawostki:

- Obok Fryderyka Chopina jest uznawany za najwybitniejszego polskiego kompozytora.
- Karol był najmniej uzdolniony instrumentalnie z całego rodzeństwa.
- W 1905 roku wraz z Fitelbergiem, Różyckim i Apolinarym Szeluto zakładają spółkę Nakładowa Młodych Kompozytorów Polskich, której mecenasem i opiekunem zostaje książę Władysław Lubomirski.
- Otrzymał Złoty Wawrzyn Polskiej Akademii Literatury, a także Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Order Komandorski Korony Włoskiej, Order Oficerski Korony Włoskiej, Odznakę honorową Regia Accademia di Santa Cecilia
- Szymanowski był homoseksualistą, zaś jego opera "Król Roger," zawiera motyw homoerotyczny.
- W latach 1917-1919 napisał powieść "Efebos", poruszającą tematykę homoseksualizmu, którą zadedykował swojemu kochankowi, 15-letniemu Borisowi Kochno.
- Był pierwszym rektorem Warszawskiego Konserwatorium Muzycznego.
- W 1935 odznaczony został Państwową Nagrodą Muzyczną.
- Chorował na gruźlicę. Zmarł w Lozannie (Szwajcaria).
- Pierwszy hołd oddał zmarłemu Ignacy Jan Paderewski.
- Pochowany jest w Krypcie Zasłużonych na Skałce w Krakowie.
- Jego serce spłonęło 6 sierpnia 1944 roku w czasie powstania warszawskiego razem z kaplicą Sióstr Sercanek w Kościele św. Krzyża.
- Rok 2007 był rokiem Karola Szymanowskiego, z okazji 125. rocznicy urodzin oraz 70. rocznicy śmierci kompozytora.

Fundacja Edukacji Medycznej, Promocji Zdrowia, Sztuki i
Kultury ARS MEDICA
ul. Jagiellońska 1/17, 03-721 Warszawa,
(miejsce wykonywania działalności - Al. St. Zjednoczonych
72 lok.176, wejście E, 04-036 Warszawa),
Tel.: (22) 405 42 72,
tel./fax (22) 834-67-72

e- maile: promocja@fundacja-arsmedica.pl
nauka@medsport.pl
sekretariat@medsport.pl

www.fundacja-arsmedica.pl
www.medsport.pl